

Είμαι Ελληνίδα και αυτός είναι ο γιος μου από την Αιθιοπία...

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

[Είμαι Ελληνίδα και αυτός είναι ο γιος μου από την Αιθιοπία...01](#)

Είμαι Ελληνίδα και αυτός είναι ο γιος μου από την Αιθιοπία...

Η Μαρία είναι η πρώτη Ελληνίδα που υιοθέτησε παιδί από κρατικό ορφανοτροφείο της Αιθιοπίας και από τότε δεν σταμάτησε να χαμογελάει. Ούτε εκείνη ούτε ο Οδυσσέας.

Η εμπειρία που θα διαβάσετε έχει δύο μέρη: το παραμύθι, που γράφτηκε για να το διαβάσει ο Οδυσσέας, και την αληθινή ιστορία (έτσι όπως τη βίωσε η Μαρία), που γράφτηκε για να διαβάσουν όσοι σκέφτονται να ακολουθήσουν το παράδειγμα της Μαρίας και του Μάνου.

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Μια φορά κι έναν καιρό...

ήταν ένας άντρας και μια γυναίκα σε μια μικρή θαλασσένια χώρα, που την έλεγαν Ελλάδα. Εκεί, η Μαρία και ο Μάνος μοιράζονταν όμορφα τις μέρες και τις νύχτες τους. Κάθε βράδυ που έπεφταν για ύπνο, έβλεπαν χαμογελαστοί το ίδιο όνειρο: είχαν, λέει, στην αγκαλιά τους ένα παιδί, το παιδί τους.

Καμιά φορά, το πρωί που ξυπνούσαν και αντίκριζαν τα αδειανά τους χέρια, έχαναν το χαμόγελό τους. Δεν έχαναν όμως ποτέ την ελπίδα τους. Ήθελαν να γίνουν γονείς. Ήξεραν πως μια μέρα θα γίνουν γονείς. Το μόνο που δεν ήξεραν ήταν ο δρόμος που έπρεπε να ακολουθήσουν.

Οι γιατροί τότε τους είπαν πως ο μόνος δρόμος ήταν να πάρει η γυναίκα φάρμακα, πολλά φάρμακα. Και να κάνει ενέσεις, πολλές ενέσεις. Η γυναίκα όμως απάντησε: «Δεν μου αρέσει ο δρόμος που μου δείχνετε» και αρνήθηκε να τον ακολουθήσει, αφήνοντας απορημένους γιατρούς, συγγενείς και φίλους.

Ελάχιστοι κατάλαβαν τι ήθελε να πει η Μαρία, κι ας γνώριζε εφτά διαφορετικές

γλώσσες. Γιατί ελάχιστοι καταλάβαιναν τη γλώσσα που η Μαρία γνώριζε καλύτερα από όλες, αυτήν της αγάπης. Σε αυτήν τη γλώσσα είχε διαβάσει κάποτε πως όλου του κόσμου τα παιδιά είναι δικά μας. Αυτή η γλώσσα μίλησε μέσα της όταν σιγουρεύτηκε πως το δικό τους παιδί ήδη τους περίμενε σε κάποια γωνιά της γης, απλώς έπρεπε να ψάξουν για να το βρουν.

Πράγματι, χιλιόμετρα μακριά, σε ένα απομακρυσμένο χωριό μιας πολύ φτωχής χώρας, κάπου στην Αφρική, δίπλα σε μια ήσυχη λίμνη, 43 πανέμορφα μωρά, ζυμωμένα με ζάχαρη και κακάο, περίμεναν μια μαμά κι έναν μπαμπά για να ξεκινήσουν μαζί το ταξίδι τους στη ζωή. Όμως μόνο ένα από αυτά, μόλις έκλεινε τα μεγάλα κατάμαυρα μάτια του, χωνόταν στην αγκαλιά της Μαρίας και του Μάνου και τότε τα όνειρά του άρχιζαν να μοσχοβολούν αγάπη και βανίλια, σαν κουλουράκια μαμαδίσια.

Πέρασαν οχτώ ολόκληροι μήνες, 240 μετρημένα βράδια, 240 ευωδιαστά όνειρα στη σειρά, μέχρι που ένα πρωί το μωρό άνοιξε τα μάτια του κι άρχισε να κλαίει απαρηγόρητο. Φοβήθηκε πως το όνειρό του ποτέ δεν θα έβγαινε αληθινό, πως οι γονείς του είχαν χάσει το δρόμο, πως το αεροπλάνο που θα τους έφερνε είχε χάσει τα φτερά του. Κι όμως ξαφνικά, εκεί πάνω που ετοιμαζόταν να βγάλει την άναρθρη φωνή της αγωνίας, σήκωσε τα υγρά μάτια προς τα πάνω και την είδε.

Η πρώτη συνάντηση-αγκαλιά. Ο Οδυσσέας έχει γαντζωθεί πάνω στη Μαρία.

Είμαι Ελληνίδα και αυτός είναι ο γιος μου από την Αιθιοπία...02

Image not found or type unknown

Ήταν η μαμά του, έτσι όπως την είχε ονειρευτεί, με άρωμα βανίλιας, χρυσά στάχια στο κεφάλι και μάτια από μέλι. Άπλωσε τις λευκές φτερούγες της και το σήκωσε τρυφερά από το πάτωμα.

Το μωρό πάγωσε τα δάκρυά του, γραπώθηκε με τα μικρά του χέρια από πάνω της και ύστερα από λίγες ώρες, όταν βεβαιώθηκε ότι δεν θα χρειαστεί να την ξαναψάξει, άρχισε να χαμογελάει. Κάθε μέρα που περνούσε, χαμογελούσε όλο και περισσότερο, μέχρι που ξέχασε τι γεύση έχουν τα δάκρυα όταν δεν υπάρχει κανείς να σ' τα σκουπίσει.

Τέσσερα χρόνια μετά, η Μαρία, ο Μάνος και ο Οδυσσέας μοιράζονται το ίδιο όνειρο – όχι μόνο όταν κλείνουν τα μάτια, αλλά κυρίως όταν τα έχουν ανοιχτά. Η Μαρία και ο Μάνος βρήκαν το παιδί που έψαχναν και ο Οδυσσέας επέστρεψε στην

πατρίδα του.

Είμαι Ελληνίδα και αυτός είναι ο γιος μου από την Αιθιοπία...03

Image not found or type unknown

Γιατί η μοναδική πατρίδα που αναγνωρίζουν όλα τα παιδιά της γης είναι η αγκαλιά της μάνας. Κι έτσι, έζησαν αυτοί καλά. Ίσως καλύτερα από εμάς, που δεν αναζητήσαμε τα χαμένα μας παιδιά, αλλά ευχόμαστε να επιστρέψουν μια μέρα στην πατρίδα τους.

Ο Οδυσσέας σε πρώτο πλάνο. Η μαμά στο βάθος και ο μπαμπάς πάντα δίπλα του.

Image not found or type unknown

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΟΠΩΣ ΤΗ ΒΙΩΣΕ Η ΜΑΡΙΑ

Αμέσως μετά τη δεύτερη αποτυχημένη εξωσωματική, η Μαρία και ο Μάνος απευθύνθηκαν στο Κέντρο Βρεφών «Μητέρα». Λύση που αποκλείστηκε σχεδόν αμέσως όταν τους ενημέρωσαν πως θα περνούσαν από αξιολόγηση έπειτα περίπου από εννέα χρόνια. «Αυτός ήταν ο χρόνος αναμονής πριν από 6 χρόνια για την υιοθεσία βρέφους. Αν πρόκειται για μεγάλο παιδί ή παιδί με προβλήματα υγείας, μειώνεται σημαντικά το χρονικό διάστημα. Τώρα όμως μπορεί να έχουν αλλάξει αυτά τα δεδομένα. Δεν θα ήθελα να αποθαρρύνω κάποιον». Πώς γίνεται να υπάρχει τεράστια λίστα αναμονής όταν ξέρουμε πως είναι δεκάδες τα παιδιά που αναζητούν γονείς; Η απάντηση, λέει η ίδια, βρίσκεται στο εμπόριο βρεφών που γίνεται, κυρίως από βαλκανικές χώρες. Νεαρές έγκυες σε απόγνωση αλιεύονται από τους εμπόρους και «εισάγονται» γι' αυτόν το σκοπό στην Ελλάδα.

Η Μαρία αποκαλύπτει πως αμέσως μόλις γνωστοποίησε πως σκοπεύει να υιοθετήσει παιδί, την πλησίασαν διαμεσολαβητές για να της πουλήσουν το «εμπόρευμα». Θα της στοίχιζε περίπου 40.000 ευρώ. «Τόσο κοστολογείται η ανθρώπινη ζωή. Δεν υπήρχε περίπτωση να το κάνω, όχι για τα χρήματα, αλλά γιατί το θεωρώ ανήθικο από κάθε άποψη. Και ανέντιμο για το ίδιο το παιδί, που δικαιούται να ξέρει την αλήθεια.» Όντως, στην περίπτωση μιας τέτοιας αγοραπωλησίας, είναι όντως αδύνατο ο γονιός να πει την αλήθεια στο παιδί, αφού σύμφωνα με τις διαδικασίες που ακολουθούνται, το βρέφος φαίνεται ότι γεννήθηκε από τη θετή μητέρα.

Η Μαρία Παπαθανασοπούλου είναι η πρώτη γυναίκα στην Ελλάδα που υιοθέτησε παιδί από κρατικό ορφανοτροφείο της Αιθιοπίας. Δύο οικογένειες πριν από αυτήν είχαν υιοθετήσει παιδιά από Αιθίοπες γονείς που ζούσαν στην Ελλάδα. Η Μαρία είναι η πρώτη που άνοιξε το δρόμο, καθώς μέχρι τότε κανείς υπεύθυνος δεν ήξερε να την κατατοπίσει για τις διαδικασίες που έπρεπε να ακολουθήσει. Όπως λέει και η ίδια: «Όπου ρώτησα στην Ελλάδα, μου είπαν “δεν γίνεται”. Μετά όμως την δική μου επιμονή, κατέληξαν πως “δεν υπάρχει νόμος που να το απαγορεύει”. Αυτό ήταν για μένα το πράσινο φως: Αφού δεν υπάρχει νόμος που να το απαγορεύει, γίνεται, σκέφτηκα. Όσο για τον Μάνο, ήταν δίπλα μου από την πρώτη στιγμή, καθώς ήταν αυτός που επιθυμούσε να αποκτήσει παιδί περισσότερο και από μένα. Ο Μάνος είναι γεννημένος πατέρα.»

Η πρώτη Ελληνίδα που υιοθέτησε παιδί από την Αιθιοπία!

Είμαι Ελληνίδα και αυτός είναι ο γιος μου από την Αιθιοπία...05

Image not found or type unknown

Γιατί παιδί ειδικά από την Αιθιοπία;

«Γιατί όταν παραιτηθήκαμε από τη λίστα αναμονής στο “Μητέρα”, αναρωτηθήκαμε με τον άντρα μου σε ποια χώρα άραγε ζουν παιδιά που έχουν μεγαλύτερη ανάγκη από γονείς; Η απάντηση και των δυο μας ήταν κοινή και αυθόρμητη».

Ο δρόμος προς τον Οδυσσέα δεν ήταν ρόδινος.

«Χρειάστηκε να ταξιδέψουμε δύο φορές στην Αιθιοπία, την πρώτη στην Αντίς Αμπέμπα για να καταθέσουμε τα χαρτιά (Φεβρουάριος του '11) και τη δεύτερη για να παραλάβουμε το παιδί, σε ένα χωριό έξι ώρες μακριά από την πρωτεύουσα. Είχαμε μαζί μας 91 κιλά βρεφικές τροφές και άλλα απαραίτητα για το μωρό. Σχεδόν εγκλωβιστήκαμε εκεί για 1,5 μήνα, καθώς ο τότε Έλληνας πρέσβης αρνιόταν να ασχοληθεί με την υπόθεση, μη θέλοντας να δημιουργήσει “κακό προηγούμενο”. Τα γάλατα σκόνη που είχαμε μαζί μας είχαν αρχίσει να βγάζουν κατσαριδάκια και φυσικά στην περιοχή ήταν αδύνατη η εύρεση βρεφικής τροφής, φαρμάκων ή ό,τι άλλο θεωρούμε εδώ απαραίτητο για την ανάπτυξη ενός βρέφους. Είχα αρχίσει να ανησυχώ και για τη δική μας υγεία. Ήμουν ωστόσο αμετακίνητη. Αν δεν καταφέραμε να πάρουμε μαζί μας το παιδί, είχαμε πάρει την απόφαση να

εγκατασταθούμε μόνιμα στην Αντίς Αμπέμπα για να μεγαλώσουμε το παιδί μας. Από τη στιγμή που το κρατήσαμε στην αγκαλιά μας, ήταν πλέον αδύνατο να το εγκαταλείψουμε. Ήταν το παιδί μας. Τέλος.»

Τα παιδιά προς υιοθεσία δεν είναι pets ούτε τα ορφανοτροφεία petshops, για να πας να διαλέξεις.

Αυτό το συμπέρασμα βγήκε κατά τη διάρκεια της συζήτησης: «Ήμουν ανοιχτή σε όλα. Μπορείς να επιλέξεις αγόρι ή κορίτσι, να προσδιορίσεις περίπου την ηλικία που θέλεις να είναι, π.χ., από νεογέννητο έως δύο ή πέντε χρόνων. Δεν έχεις όμως το δικαίωμα να δεις και να διαλέξεις. Δεν θα μπορούσα ποτέ να το κάνω αυτό. Ο μόνος περιορισμός που είχα θέσει ήταν να μην είναι φορέας AIDS κι αυτό, μεταξύ άλλων, για να μη βάλω σε κίνδυνο την υγεία άλλων ανθρώπων εδώ. Μια μέρα, μόλις πέντε μήνες μετά την υποβολή των δικαιολογητικών, μας κάλεσαν να παραλάβουμε το παιδί μας».

Τα παιδιά δεν έχουν ανάγκη από «σωτήρες» αλλά από γονείς.

«Δεν μου αρέσει καθόλου να ακούω “Μπράβο, έσωσες μια ψυχή!”. Αν πας με τη λογική να σώσεις ένα παιδί, ήδη έχεις θέσει τις βάσεις για μια ανισότιμη σχέση. Θα το σώσεις, άρα θα σου χρωστάει».

Είμαι Ελληνίδα και αυτός είναι ο γιος μου από την Αιθιοπία...06

Image not found or type unknown

Η υιοθεσία δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται ως λύση ανάγκης αλλά ως επιλογή, σύμφωνα πάντα με τη Μαρία. «Αν κάποιος νιώθει ότι χρειάζεται να το πάρει απόφαση για να προχωρήσει, είναι λάθος – καλύτερα να μην το κάνει».

Είμαι Ελληνίδα και αυτός είναι ο γιος μου από την Αιθιοπία...07

Image not found or type unknown

Ο Οδυσσέας γνωρίζει όλη την αλήθεια, καθώς, όπως συμβουλεύουν και οι ψυχολόγοι, το παιδί μέχρι τα πέντε του χρόνια θα πρέπει να είναι ενήμερο για το γεγονός της υιοθεσίας. Κατά καιρούς μάλιστα, όπως μου αποκαλύπτει η Μαρία, σκαρφίζεται διάφορους... περίεργους τρόπους για να μπει στην κοιλιά της και να ξαναγεννηθεί από τη μόνη γυναίκα που αναγνωρίζει ως μητέρα. Σήμερα είναι περίπου 5,5 χρόνων, ωστόσο η ακριβής ημέρα γενεθλίων του παραμένει άγνωστη, λόγω των δυσμενών συνθηκών κάτω από τις οποίες μεταφέρθηκε στο ορφανοτροφείο.

Είμαι Ελληνίδα και αυτός είναι ο γιος μου από την Αιθιοπία...07α

Image not found or type unknown

Ο Οδυσσέας σήμερα ζει στην Λουκέρνη. Η Μαρία, που διατηρούσε το γραφείο της στα Εξάρχεια (μεταφραστικό κέντρο), ήδη από το 2008 σκεφτόταν σοβαρά το ενδεχόμενο της μετανάστευσης. Το παιδί αυτήν τη στιγμή μιλάει γερμανικά, την επίσημη γλώσσα που διδάσκεται στο σχολείο, αλλά και άπταιστα ελληνικά, που «διδάσκεται» στο σπίτι.

Ο Οδυσσέας στη Λουκέρνη, τον μόνιμο πια τόπο κατοικίας του.

Είμαι Ελληνίδα και αυτός είναι ο γιος μου από την Αιθιοπία...08

Image not found or type unknown

Ο Οδυσσέας με τη μαμά του στην Ελβετία, όπου ζουν σήμερα.

Είμαι Ελληνίδα και αυτός είναι ο γιος μου από την Αιθιοπία...09

Image not found or type unknown

Ο Οδυσσέας πρώτη φορά στον Καραγκιόζη (ο ρυθμός μέσα του).

Πηγή: babyradio.gr